

Apostolische reis naar Madrid
ter gelegenheid van de 26e Wereldjongerendagen
18 - 21 augustus 2011

Woorden van paus Benedictus XVI bij ontvangst van de jongeren

Aankomst bij de Wereldjongerendagen

Donderdag 18 augustus 2011

Plaza de Cibeles, Madrid

Beste vrienden,

Ik dank jullie voor de hartelijke woorden die de jonge vertegenwoordigers van de vijf continenten tot mij hebben gericht. Ik groet hartelijk al degenen die hier bijeen zijn, jongeren uit Oceanië, Afrika, Amerika, Azië en Europa; en ook hen die niet zijn kunnen komen. Ik denk altijd aan jullie en bid voor jullie. God heeft mij de genade geschonken om jullie van nabij te kunnen zien en te horen en samen naar zijn Woord te luisteren.

In de lezing die wij hebben gehoord, hebben wij een passage uit het Evangelie gehoord waarin wordt gesproken over het opnemen van de woorden van Jezus en het in praktijk brengen ervan. Er zijn woorden die alleen maar ertoe dienen om te vermaken en als de wind voorbijgaan.

Andere vormen onze geest in sommige opzichten. Die van Jezus daarentegen moeten ons hart bereiken, daarin wortel schieten en op heel ons leven een stempel drukken. Zo niet, dan blijven zij leeg en vervluchtigen. Zij brengen ons niet nader tot Hem. En dan blijft Christus op een

afstand, als een stem onder vele andere die ons omgeven en waaraan wij al gewend zijn. De Meester die spreekt, leert bovendien niet wat Hij van anderen heeft geleerd, maar wat Hij zelf is, de enige die de weg van de mens naar God werkelijk kent, omdat Hij zelf het is die deze voor ons heeft geopend, heeft geschapen, opdat wij het authentieke leven konden bereiken, het leven dat altijd de moeite waard is om te leven, in iedere omstandigheid, en dat zelfs de dood niet kan verwoesten. Het Evangelie gaat verder en legt deze dingen uit met het suggestieve beeld van wie bouwt op een vaste rots, die bestand is tegen de aanvallen van tegenspoed, in tegenstelling tot wie bouwt op zand, misschien op een paradijselijke plek, zoals wij nu zouden kunnen zeggen, maar dat afbrokkelt bij de eerste windvlaag en verandert in een puinhoop.

Beste jongeren, luister werkelijk naar de woorden van de Heer, opdat zij in jullie "geest en leven" (Joh. 6, 63) zijn, wortels die jullie wezen voeden, gedragscriteria die ons aan de persoon van Christus gelijkmaken, arm van geest, hongerend naar gerechtigheid, barmhartig, zuiver van hart, vredelievend. Doe dit iedere dag met volharding, zoals men dat doet met de ware vriend die ons niet bedriegt en met wie wij de levensweg willen delen. Jullie weten goed dat, wanneer wij niet naast Christus, die ons leidt, onze weg gaan, wij langs andere paden verloren gaan, zoals dat van onze blinde en egoïstische impulsen, dat van verlokkelijke aanbiedingen, die egoïstisch, bedrieglijk en onbestendig zijn en leegte en frustraties achterlaten.

Profiteer van deze dagen om Christus beter te leren kennen en de zekerheid te hebben dat, wanneer jullie in Hem gewor-

teld blijven, jullie enthousiasme en jullie vreugde, jullie verlangen naar iets groter, iets hogers tot aan God toe, altijd een zekere toekomst hebben, omdat het leven in volheid reeds in jullie wezen is gelegd. Laat dat groeien met de goddelijke genade, edelmoedig en zonder middelmatigheid. Richt in ernst het oog op het doel van de heiligheid. En laten wij tegenover onze zwakheden die ons soms bedrukken, ook rekenen op de barmhartigheid van de Heer, die altijd bereid is ons opnieuw de hand te reiken en die ons vergeving schenkt door middel van het sacrament van boete en verzoening.

Door op de vaste rots te bouwen zal jullie leven niet alleen solide en duurzaam zijn, maar er ook aan bijdragen het licht van Christus over jullie leeftijdgenoten en heel de mensheid te laten schijnen en zo een waardevol alternatief te laten zien aan de velen die zich in het leven hebben laten gaan, omdat de grondslagen van hun eigen bestaan niet duurzaam waren, aan de velen die er genoeg mee nemen de in de mode zijnde stromingen te volgen, hun toevlucht nemen tot het onmiddellijke nut en daarbij de ware gerechtigheid vergeten, of hun heil zoeken in eigen meningen in plaats van de waarheid zonder compromissen te zoeken.

Ja, er zijn er velen die zichzelf als een god beschouwen en denken geen andere wortels of fundamenten dan zichzelf nodig te hebben. Zij zouden voor zichzelf willen uitmaken wat waarheid is en wat niet, wat goed is en wat niet, juist en niet juist; uitmaken wie het waard is om te leven of op het altaar van andere inzichten te worden geofferd; op elk ogenblik op goed geluk een stap zetten zonder een vooraf bepaalde koers en zich laten leiden door de impuls van het ogenblik. Deze beko-

ringen liggen altijd op de loer. Het is belangrijk hiervoor niet te bezwijken, omdat zij in werkelijkheid leiden tot iets vluchtigs, zoals een bestaan zonder horizons, een vrijheid zonder God. Wij daarentegen weten goed dat wij als vrije mensen zijn geschapen, naar Gods beeld, juist om de voortrekkers te zijn in het zoeken naar de waarheid en het goede, verantwoordelijk voor ons handelen en niet louter blinde uitvoerders, creatieve medewerkers met de taak het werk van de schepping te onderhouden en te verfraaien. God wil een verantwoordelijke gesprekspartner, iemand die met Hem kan praten en Hem lief kan hebben. Door middel van Christus kunnen wij dat werkelijk bereiken en, geworteld in Hem, geven wij vleugels aan onze vrijheid. Is dit misschien niet een belangrijke reden van onze vreugde? Is dit misschien niet een vaste grond om een beschaving van liefde en leven op te bouwen die in staat is iedere mens menselijker te maken?

Beste vrienden, wees verstandig en wijs, bouw jullie leven op de hechte basis die Christus is. Deze wijsheid en verstandigheid zal jullie schreden leiden, niets zal jullie angst aanjagen en in jullie hart zal vrede heersen. Dan zullen jullie gezegend, gelukkig zijn en zal jullie vrolijkheid anderen aansteken. Zij zullen zich afvragen wat het geheim van jullie leven is, en ontdekken dat de rots die het hele gebouw draagt en waarop heel jullie bestaan steunt, de persoon van Christus zelf is, jullie vriend, broeder en Heer, de Zoon van God die mens is geworden, die heel het universum duurzaamheid verschaft. Hij stierf voor ons en verrees, opdat wij leven hadden, en nu blijft Hij vanaf de troon van de Vader leven en alle mensen nabij, terwijl hij voortdurend met liefde over ieder van ons waakt.

Ik vertrouw de vruchten van deze Wereldjongerendagen toe aan de heilige Maagd Maria, die ja wist te zeggen tegen de wil van God en ons als niemand anders leert trouw te zijn aan haar goddelijke Zoon, die zij volgde tot zijn dood aan het kruis. Wij zullen dit alles zorgvuldiger overwegen bij de verschillende staties van de kruisweg. Laten wij bidden dat ons ja, van vandaag, zoals dat van haar, ook een onvoorwaardelijk ja tegen zijn vriendschap is, aan het einde van deze dagen en gedurende ons hele leven. Dank je wel.

Benedictus XVI

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana / Secretariaat RK Kerk in Nederland

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers